

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoSr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816208909
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7816208909.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a členov senátu JUDr. Ladislava Duditša a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu: R.. J.. U.. J. H., Q.. X.X.XXXX, U. S. XXX/XX, N., zastúpeného Mgr. Ivicou Štiglitz, advokátkou Advokátskej kancelárie v Rožňave, Ul. Šafárikova 8, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, Bratislava, Pribinova 25, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5Csr/2/2016-74 zo dňa 21.12.2017 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol v tomto znení: I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava sp. zn. SRSAspA03594/16 zo dňa 15.08.2016, dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

II. Súd odkladá vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku do právoplatného skončenia konania sp. zn. 5Csr/2/2016, vedeného na tunajšom súde.

III. Súd zaväzuje žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodnutie odôvodnil, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava sp. zn. SRSAspA03594/16 zo dňa 15.8.2016 a súčasne navrhol, aby súd rozhodol o odložení vykonateľnosti uvedeného rozsudku.

3. Žalovaná namietala, že žaloba nebola podaná v lehote nakoľko rozhodcovský súd rozhodol dňa 15.8.2016 a žaloba bola podaná dňa 6.12.2016. Prvoinštančný súd z pripojeného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, Vansovej 2 Bratislava zo dňa 15.8.2013, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, proti žalovanému J. H., o zaplatenie 492,18 eur s príslušenstvom súd zistil, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 3,22 eur a poplatok v sume 321,10 eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur a poplatok za upomienku vo výške 10,- eur, ďalej trovy rozhodcovského konania vo výške 110,36 eur v mesačných splátkach po 40,- eur. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

4. Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote podľa ust. § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, čo vyplynulo z pripojenej obálky. Žalobca rozhodcovský rozsudok prevzal dňa 5.9.2016 a žalobu podal dňa 6.12.2016. Rozhodcovské konanie umožňuje alternatívnym spôsobom riešiť niektoré majetkové spory. Súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti posudzuje platnosť alebo neplatnosť rozhodcovskej doložky vo vzťahu k

ustanoveniam zákona zakotvujúcim ochranu spotrebiteľa. V prípade žaloby o zrušenia rozhodcovského rozsudku je potrebné posudzovať rozhodcovskú doložku aj v súvislosti a následne vydaným rozhodcovským rozsudkom. Pokiaľ takáto doložka obsahuje klauzulu zneužívajúcu a poškodzujúcu spotrebiteľa z hľadiska uplatnenia jeho hmotnoprávných nárokov, nie je realizovateľná. Dohodu o rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve je možné pripustiť za predpokladu, že podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky účastníkom garantujú spravodlivé konanie a rovnaké zaobchádzanie. Súd teda posudzoval z uvedeného hľadiska uvedenú rozhodcovskú doložku, z ktorej doložky vyplýva riešenie prípadného majetkového sporu buď prostredníctvom Slovenského arbitrážneho súdu alebo súdom. Táto doložka teda umožňuje za daných okolností voľbu iného ako rozhodcovského súdu. Z rozhodcovského spisu vyplýva, že žalobca bol vyzvaný k označeniu rozhodcovského súdu, na ktorú výzvu nereagoval, nakoľko výzvu ani neprevzal. V tom čase sa však nezdržoval na adrese trvalého pobytu, ale pracoval v Českej republike. Teda o konaní pred rozhodcovským súdom sa dozvedel až doručením rozhodcovského rozsudku. Žalobca teda bol v značnej nerovnováhe vo vzťahu k dodávateľovi pri uplatňovaní svojich práv, nakoľko nemal možnosť spor riešiť na všeobecnom súde. Takýmto spôsobom určený a vybraný rozhodcovský súd nemôže založiť legitimitu pre rozhodovanie o veci a preto rozhodcovskú doložku súd hodnotil ako neprijateľnú doložku a teda absolútne neplatnú. Výkon práv a povinností z takejto doložky je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Preto dospel súd k záveru, že sú dané zákonné dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. Zároveň okresný súd preskúmal aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z. a zistil, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v neprospech spotrebiteľa, keď okrem vrátenia poskytnutého úveru, žalobca bol povinný zaplatiť aj poplatky, ktoré neboli konkretizované. Preto súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za zmluvu bez poplatkov a bez úrokov. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Predovšetkým žalovaný namietal, že prvoinštančný súd sa nevysporiadal s argumentáciou žalovaného a iba nekriticky prevzal argumentáciu žalobcu, čím odňal žalovanému možnosť konať pred súdom prvej inštancie, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Predovšetkým namietal, že medzi stranami bolo sporné zachovanie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 6.12.2016, pričom rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 5.9.2016. Ako dôkaz poukázal na doručku prevzatia Rozhodcovského rozsudku žalobcom dňa 5.9.2016. Pretože v zmysle § 46 zákona č. 335/2014 Z. z. sa žalobca môže domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania, žaloba žalobcu na základe uvedeného bola podaná oneskorene. V zákone o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určená trojmesačná prekluzívna lehota je lehotou hmotnoprávnou, čo znamená, že v posledný deň tejto hmotnoprávnej lehoty musel byť úkon, teda podanie žaloby už na konajúcom súde, nestačí ak v uvedený posledný deň hmotnoprávnej prekluzívnej lehoty bola žaloba podaná na poštovú prepravu. Z tohto dôvodu mal súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Vzhľadom na tieto okolnosti sa žalovaný už nevyjadril k ďalším skutočnostiam veci, nakoľko nie je podľa jeho názoru splnený obligatórny predpoklad žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, teda včasné podanie žaloby.

6. Žalobca vo vyjadrení sa k odvolaniu žalovaného žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť a zaviazat žalovaného k náhrade trov konania v rozsahu 100%. Žalobca v dôvodoch vyjadrenia uviedol, že premlčacia lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku plynúca odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“) je lehotou procesnoprávnou. Akcentoval na ust. § 71 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom konaní, ktoré ustanovuje: „Ak niektorú otázku v konaní nemožno riešiť podľa tohto zákona, použijú sa primerane ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi, 15) ak to povaha veci pripúšťa.“ (pozn. k č. 15 pod čiarou - odkaz na Civilný sporový poriadok). V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia je teda zrejmé, že ZoSRK je procesnoprávnou normou, a to špeciálnym procesným právnym predpisom, vo vzťahu k všeobecnému procesnému kódexu - Civilnému sporovému poriadku, teda v zmysle vyššie uvedeného platí, že ak ZoSRK neupravuje niektorú otázku, subsidiárne sa použije úprava v Civilnom sporovom poriadku ako lex generalis. Podľa ust. § 121 ods. 5 Civilného sporového poriadku: „Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.“ S ohľadom na citované

ustanovenie má preto žalobca za to, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď považoval lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v danom prípade za zachovanú, nakoľko rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 5.9.2016 a tento podal žalobu o jeho zrušenie na poštovú prepravu dňa 5.12.2016, čím tak urobil ešte v posledný deň trojmesačnej lehoty, a teda jeho právo ostáva zachované a toto sa nemohlo prekludovať. Zároveň poukázal žalobca na dôvody rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/382/2013 zo dňa 15.4.2014, v ktorom Krajský súd v Košiciach taktiež potvrdil procesnoprávnu povahu lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

7. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného podal žalovaný vyjadrenie, v ktorom poukázal na bod 10 odôvodnenia rozsudku, v ktorom súd citoval lehotu v zmysle § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, keďže už z cit. ustanovenia zákona podľa žalovaného nesporne vyplýva, že ide o lehotu hmotnoprávnu.

8. Žalobca v odvolacej replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že žalobca k právnym argumentom ohľadne charakteru lehoty sa vyčerpávajúc vyjadril vo vyjadrení sa k odvolaniu a poukázal na súvislosť medzi zákonom o rozhodcovskom konaní ako zákona *lex specialis* a zákonom č. 160/2015 Z.z. CSP ako *lex generalis*.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len "CSP") prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a *contrario* v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1,2 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, a h/ CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku súdu prvej inštancie.

10. Súd prvej inštancie v bode 16 rozsudku konštatoval, že žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote, čo vyplynulo z pripojenej obálky. Žalobca rozhodcovský rozsudok prevzal dňa 5.9.2016 a žalobu podal dňa 6.12.2016. Zároveň súd prvej inštancie citoval ust. § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní podľa ktorého žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania. Prvoinštančný súd vec posudzoval aj podľa ust. § 40 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov.

11. Odvolací súd dáva do pozornosti prvoinštančného súdu, že od 1.1.2015 bol prijatý zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v § 75 ods. 1,3 (prechodné ustanovenia) stanovil, že ak nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia (rozhodcovská zmluva bola uzavretá 25.4.2014).

12. Z uvedeného teda vyplýva, že konanie o zrušenie neskončené do 31.12.2014 sa nedokončia podľa zák. č. 244/2002 Z.z., ale sa dokončia podľa nového špeciálneho zákona č. 335/2014 Z.z. a iba rozhodcovskú zmluvu bude súd posudzovať podľa predpisov určených v čase jej uzavretia.

13. Podľa § 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

14. Odvolací súd uzatvára, že už od samotného zaradenia ustanovenia o lehote na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v rámci zák. č. 335/2014 Z.z. v jeho tretej časti označenej ako Spotrebiteľské rozhodcovské konanie je zrejmé, že ide o ustanovenie procesnoprávnej povahy, preto aj lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je procesnoprávna. Rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenie sa žalobou sleduje je výsledkom procesu - rozhodcovského konania.

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno vnímať ako mimoriadny opravný prostriedok proti rozhodcovskému rozsudku, pričom lehoty na podanie opravných prostriedkov majú procesnoprávnu povahu. Keďže zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní neupravuje plynutie lehôt, pri posudzovaní včasnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v predmetnej veci sa primerane aplikuje ust. § 121 ods. 5 CSP, podľa ktorého lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

15. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu tvrdí, že žalobu podal na poštovú prepravu dňa 5.12.2016, že tak urobil ešte v posledný deň premlčacej lehoty.

16. Žaloba je síce datovaná 5.12.2016, avšak v spise k žalobe nie je pripojená obálka ako dôkaz, že žaloba bola podaná na poštovú prepravu 5.12.2016 ako doporučená zásielka adresovaná Okresnému súdu Rožňava. Zo spisu prvoinštančného súdu doposiaľ nesporne vyplýva iba to, že rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený 5.9.2016.

17. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie podrobne posúdiť včasnosť podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Pokiaľ žalobca nedisponuje podacím listom Pošty Rožňava bude úlohou súdu prvej inštancie preveriť včasnosť podanej žaloby žalobcu cestou Poštového úradu, následne vo veci opätovne rozhodnúť a rozsudok odôvodniť tak, aby spĺňal zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP a to aj z hľadiska relevantnej právnej úpravy (ustanovení zák. č. 335/2014 ZoSRK) vzťahujúcej sa na predmetné konanie.

18. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvej inštancie aj o doterajších trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).